

paa det rette Sted. Jeg tror, det er en medvirkende Aarsag til, at den Tilstand er fremkommet, som vi nu staar overfor, med Mangel paa Raavarer til Uldproduktionen. At Maksimalpriser virkelig undertiden kan have den Evne at medvirke til, at en Vare skjuler sig, er sikkert en Erfaring, som vi har haft Lejlighed til at gøre. Hermed er ikke sagt, at Maksimalpriser kan undgaas, og navnlig ikke, at disse kan undgaas, naar vi staar overfor et lukket Marked, men min Opfattelse er denne, at man maa benytte dem med nogen Varsomhed, og navnlig synes det mig, de maa benyttes med Varsomhed, naar deres Konsekvenser vanskelig lader sig praktisk gennemføre. Ved Konsekvenserne tænker jeg paa to Ting, dels paa Ekspropriation og dels paa Vurdering, og det vil man jo sikkert indrømme, at det vil have sine store Vanskeligheder at gennemføre disse Konsekvenser overfor Ulden. Dette er ikke sagt ud fra ensidige Producentinteresser, men det er sagt ud fra det Samfundshensyn, som denne Sag i sig selv fortjener. Thi er det saa, at der er Mangel paa disse Raavarer, saa maa man jo nøje overveje, hvilke Midler der er bedst egnede til at faa dem frem. Og her tror jeg oprigtig talt, at det bedste og væsentligste Middel til at faa Varen frem er en høj Pris. Man maa jo nemlig erindre, at som Faareholdet er fordelt her i Landet, er det navnlig det mindre Landbrug, der driver Uldproduktion. Den drives egentlig ikke for at have en Indtægt gennem Salg af Uld; men den drives for at forsyne Familiens mange Medlemmer, som det undertiden er, med de nødvendige Uldvarer, Strømper og Uldtøj. Dette er jo ikke noget nyt, og denne Trang er ikke blevet mindre, efterhaanden som Prisstigningen paa de færdige Produkter er indtraadt. Derfor er denne Samfundsklasse i højeste Grad interesseret i at kunne faa forarbejdet de allernødvendigste Ting af den Vare, som de selv producerer. Hvis man vil hindre disse Folk heri, og hvis man gennem Tvangsaflevering vil tvinge dem til at aflevere Ulden indtil et saa minimalt Kvantum, som her er nævnt, $\frac{1}{4}$ kg pr. Familien medlem, vil man handle hensigtsløst og ubilligt. Man handler hensigtsløst, fordi det ganske sikkert vil medføre, at den Interesse, der er for Faareavl, vil svækkes, og dette vil medføre Indskrænkning af den, og man handler ubilligt, fordi en stor Del af disse Faareavlere hidtil har været indrettede paa selv at forarbejde og omdanne den Uld, som

de faa Faar, de har, er i Stand til at frembringe.

Endelig er der ogsaa dette, som jeg maa kalde en Mangel, at Maksimalprisen paa Uld ikke er ledsaget af en Maksimalpris paa den omdannede Vare. Jeg ved meget vel, at medens de, der rejste dette Spørgsmaal, oprindeligt ikke interesserede sig for en Maksimalpris paa Uld, har de senere ønsket en saadan. Jeg tror imidlertid ikke, at man fra denne Side har samme Interesse i ogsaa at faa en Maksimalpris paa den omdannede Vare, enten det nu er dansk Uldgarn eller Tøj. Ministeren har imødekommet det første Ønske, men har endnu undladt at sætte en Maksimalpris paa den omdannede Vare. Jeg indrømmer, at jeg vilde have foretrukket, at Ministeren vilde have undladt at imødekomme det første Ønske, naar han ikke samtidig imødekom det andet. Thi Forholdet er jo ret grelt. Man vil tvinge Folk til at aflevere saa nær, og derved tvinger man dem samtidig til at forsyne sig med de fornødne omdannede Varer. Lad mig nævne en Ting som dansk Uldgarn, som i den senere Tid har været oppe i Priser fra 24 Kr. til 28 Kr. pr. kg. Det forekommer mig, at man ikke kan byde denne Samfundsklasse at skulle aflevere Uld til 9 Kr. 35 Øre pr. kg og saa samtidig forlange, at den skal give denne Pris for dansk Uldgarn, og der er jo da i hvert Fald ikke hidtil sket noget for at ændre dette Forhold.

Lad mig ogsaa i denne Forbindelse foruden paa de mindre Jordbrugere pege paa en anden Samfundsklasse, nemlig Fiskerne. Ogsaa disse driver Faareavl, og dette er jo ganske afgjort udelukkende for at forsyne sig med det nødvendige varme Uldtøj, som deres Erhverv paakræver, og det er sagt mig fra kyndige Folk, at det, der her forlanges i Retning af Afleveringspligt, vilde betyde intet mindre end en Katastrophe for den danske Fiskerbefolkning, der skal døje Vinterens Møje og Besvær og gaa ud paa Fiskeri, hvordan Vejret end er.

Til Bedømmelse af disse Maksimalpriser vil jeg bringe i Erindring, at det fra sagkyndig Side, fra uldinteresseret Side, er oplyst, at Uldprisen tidligere var $3\frac{1}{2}$ Gange de uldne Kludes, og det er nu fra samme Side oplyst, at man har betalt uldne Klude op til 6 Kr. og derover pr. kg. Ganske vist er den fastsatte Maksimalpris lavere, den ligger omkring 4 Kr., men selv heroverfor er Forholdet forrykket. Forholdet er egentlig ogsaa forrykket, hvis man vil sammenligne den danske Uldpris med Prisen paa den fremmede Uld, og naar jeg